

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 04 0 U 011970 23 Uvp 2
Sarajevo, 18.01.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada kao predsjednika vijeća, Jahjaefendić Jasmina i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Švraka Lee, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja T.F. iz Z., ul..., koga zastupa Kovač Nermin advokat iz Zenice, protiv akta broj: FZ3/2/2-35-1-618-24/18, MB/OB: ... od 04.05.2023. godine, tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari uspostave isplate starosne penzije, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, protiv presude Kantonalnog suda u Zenici, broj 04 0 U 011970 23 U 2 od 08.11.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.01.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 011970 23 U 2 od 08.11.2023. godine, odbijena je kao neosnovana tužba protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja direktora Kantonalne službe tuženog u Zenici, broj: FZ7/2/1-35-1-260012-26/16, MB/OB: ... od 19.01.2023. godine. Tim prvostepenim rješenjem tužitelju je uspostavljena isplata starosne penzije za period od 01.03.2018. do 10.12.2019. godine, u iznosu od 1.242,21 KM.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako da se tužitelju prizna pravo na isplatu zakonske zatezne kamate na utvrđeni iznos starosne penzije za period od 01.03.2018. do 10.12.2019. godine i to od dospelosti svake pojedinačne penzije pa do isplate ili da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U zahtjevu ističe povredu odredbe iz člana 39. Zakona o upravnim sporovima, navodeći da je prvostepeni sud pobijanu presudu obrazložio na način da je osporeno rješenje pravilno i zakonito, a bez ocjene navoda tužbe, zbog čega se pobijana presuda ne može ispitati. Tužitelj ponavlja i povredu člana 9. Zakona o upravnom postupku, kao i člana 103. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju i članova 4. i 5. stav 1. alineja 2. Statuta. Nadalje, ističe povredu člana 206. stav 1. Zakona o upravnom postupku. Prvostepeni sud nije cijenio navod tužbe koji se odnosi na postupanje po presudi Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 04 0 U 011970 20 Uvp od 03.11.2022. godine. Također, nije ni cijijenjen navod da prvostepenim rješenjem nije određeno koliko iznosi pojedinačan iznos penzije, što predstavlja

povredu članova 273. stav 1., u vezi sa članom 269. i 272. Zakona o upravnom postupku. Tužitelj smatra da je pobijana presuda u suprotnosti sa osnovnim principom građanskog prava, a to je pravo na zakonsku zateznu kamatu. U konkretnom slučaju se radi o dužničko-povjerilačkom odnosu, u kojem tužitelju pripada pravo na kamatu. Tužitelj navodi da odredba iz člana 132. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, upućuje na odredbu iz člana 277. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima. Tužitelj navodi i član 2. stav 1. tačka k. Ustava Federacije BiH i član 1. Protokola I uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi predlaže da se isti kao neosnovan odbije.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbom iz člana 45. Zakona o upravnim sporovima¹, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta, rješenjem direktora Kantonalne administrativne službe tuženog u Zenici, broj: 1810-0063-3 od 15.01.2020. godine, određeno je da tužitelju prestaje pravo na isplatu starosne penzije počev od 01.03.2018. godine, te je imenovanom uspostavljena isplata starosne penzije počev od 11.12.2019. godine u iznosu od 1285,6887 KM. Protiv tog rješenja tužitelj je izjavio žalbu koja je rješenjem tuženog organa, broj: FZ3/2/2-35-1-618-13/18, MB/OB:1134624364 od 02.06.2020. godine, odbijena. Presudom Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 011970 20 U od 15.09.2020. godine, odbijena je tužba podnesena protiv naprijed navedenog osporenog rješenja tuženog. Presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 04 0 U 011970 20 Uvp od 03.11.2022. godine, uvažen je zahtjev za vanredno preispitivanje, pe je presuda Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 011970 20 U od 15.09.2020. godine, preinačena i riješeno da se tužba se uvažava, poništava osporeno rješenje tuženog organa broj: FZ3/2/2-35-1-618-13/18, MB/OB:... od 02.06.2020. godine, kao i prvostepeno rješenje direktora Kantonalne administrativne službe tuženog u Zenici, matični broj: ... od 15.01.2020. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovno odlučivanje. Postupajući u ponovnom postupku prvostepeni organ je utvrdio da je tužitelj ostvario pravo na starosnu penziju počev od 05.02.2011. godine, da je isplata penzije obustavljena počev od 01.03.2018. godine, u skladu sa članom 116. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, za koji je presudom Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: U-36/18 od 12.11.2019. godine, utvrđeno da nije u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i da je isplata ponovo uspostavljena 11.12.2019. godine i da se tužitelj od 28.02.2021. godine, ne nalazi u osiguranju. Na osnovu naprijed utvrđenih činjenica prvostepeni organ je rješenjem, broj: FZ7/2/1-35-1-260012-26/16, MB/OB: ... od 19.01.2023. godine, tužitelju uspostavio isplatu starosne penzije za period od 01.03.2018. do 10.12.2019. godine, u iznosu od 1.242,21 KM. Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu koja je osporenim rješenjem tuženog odbijena.

Prvostepeni sud je pobijanom presudom, rješenja nadležnih organa ocijenio pravilnim i na zakonu zasnovanim, radi čega je tužbu kao neosnovanu odbio.

¹ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 9/05

Tužitelj u ovom upravnom sporu zahtjevom za vanredno preispitivanje pobija prvostepenu presudu u dijelu kojim osporenim rješenjem, a ni prvostepenim rješenjem, tužitelju nije priznato pravo na zakonsku zateznu kamatu na utvrđeni iznos starosne penzije.

Suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje, odredba iz člana 132. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju², propisuje naknadu štete koju pretrpi nosilac osiguranja, odnosno pitanje povrata nezakonito i nepravilno izvršenih isplata penzija i drugih novčanih primanja, a ne upućuje na odredbu iz člana 277. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, u slučaju neblagovremene isplate penzije, kako to pogrešno tužitelj smatra. Odnos tužitelja i tuženog u pogledu isplate penzije nije obligaciono-pravni, nego su prava i obaveze propisani isključivo odredbama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kojim nije predviđena isplata zakonskih zatezних kamata na iznose dospjelih, a neisplaćenih penzija.

Prvostepeni sud je pobijanom presudom cijenio sve navode tužbe i za iste dao valjanje razloge, koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, pa tužitelj neosnovano ističe povredu odredbe iz člana 39. Zakona o upravnim sporovima.

Tužitelj u zahtjevu za vanredno preispitivanje ponavlja povrede iz članova 9., 206. stav 1., 273. stav 1., u vezi sa članom 269. i 272. Zakona o upravnom postupku, koje je prvostepeni sud pravilno cijenio i za iste također dao valjane razloge, pa se bez potrebe ponavljanja tužitelj upućuje na razloge pobijane presude,

Neosnovano tužitelj ističe da je osporeno rješenje doneseno u suprotnosti sa odredbom iz člana 103. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju i članovima 4. i 5. stav 1. alineja 2. Statuta., jer je iz uvida osporenog rješenja vidljivo da je šef sektora isto donio na osnovu ovlaštenja direktora tuženog broj: FZ3/5/1-30-6-410-1/21 od 30.09.2021. godine.

Kako je prvostepena presuda donesena uz pravilnu primjenu materijalnog prava, pri čemu nisu povrijeđena pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje ove upravne stvari, to je ovaj sud i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Švraka Lea, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkeljaš Milorad, s.r.

² Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 13/18, 90/21 i 19/22